

villet udtale mig imod de Forsøg, der har været gjort, for at man skulde indrette Valgforhandlingerne paa en anden Maade, paa engelsk Vis, i Stedet for at følge det gamle Spor, som har været benyttet her i Landet, saa længe vi har haft en fri Forfatning. Selv om Forholdene til Tider har været ubehagelige nok, er jeg glad over, at vi har holdt fast ved den gode gamle Skik, at danske Mænd, om end Modstandere, kan mødes og fremsætte deres Standpunkter for Vælgerne saa sagligt og objektivt som muligt.

Sluttelig skal jeg bemærke, at det undrer mig, at den højtærede Undervisningsminister forleden Dag viftede med Spørgsmaalet om en ny Kommission til Undersøgelse af vore Skoleforhold. Da den højtærede Minister har ventet saa længe, synes jeg, han kunde vente et Aar endnu, til den nye Grundlov træder i Kraft. Jeg anser det for naturligt, at alle Spørgsmaal, der vedrører Kirke og Skole, venter, indtil Kvindene kan faa Lod og Del i Afgørelsen af disse Spørgsmaal. Jeg troede ikke, at det Foredrag, som det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) holdt, skulde have gjort det Indtryk paa den højtærede Minister. Da han i Fjor lod Spørgsmaalet falde, fordi det mødte Modstand fra flere Sider, særlig fra Venstres Side, havde jeg ikke tænkt, han vilde tage det op igen, og jeg vil ikke undlade at oplyse allerede nu, at jeg for mit Vedkommende mener, og jeg tror, at Venstre er enig med mig deri, at dette Spørgsmaal bør vente, indtil Kvindene rykker ind og kan faa Del i Afgørelsen af det store og vigtige Samfundsspørgsmaal: hvorledes hele vor Undervisning fra øverst til nederst skal ordnes.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) kom atter ind paa Spørgsmaalet om den Forhandling, der er blevet ført med Tjenestemændene i Anledning af Dyrtidstillæget, eller rettere paa Spørgsmaalet om det, han kalder Tjenestemændenes Strejke. Jeg tror nu ikke, Ordet Strejke er ganske træffende overfor den Foretælse, der forelaa. Det, som Regeringen, og jeg maa her tale paa dennes Vegne, vidste, var ikke officielt oplyst. Regeringen vidste fra Blade eller Udtalelser af Tjenestemænd, at der skulde være deponeret en Række Opsigelser hos Tjenestemændenes Organisation. Det, der kunde blive Tale om, var altsaa en Art Masseopsigelse, en Opsigelse fra baade kongelig ansatte Embedsmænd — saaledes maatte man forstaa det — og dem, man tidligere kaldte Bestillingsmænd, alt-

saa dem, som vi nu slaar sammen under Betegnelsen Tjenestemænd. Men til Regeringen eller Finansministeriet, der paa Regeringens Vegne maatte føre Forhandlingen med Tjenestemændene, fordi selve Dyrtidstillæget sorterede under Finansministeriet, kom der ingen. Efterretning fra Tjenestemændene om, at de havde til Hensigt at foretage noget som helst Skridt, og især ikke et Skridt af den her nævnte Art. Tjenestemændene søgte ganske simpelt Forhandling med Ministeriet om det kommende Dyrtidstillæg dels ud fra, hvad der tidligere var sket, dels ogsaa ud fra den Forhandlingsret, som Tjenestemændene havde ifølge de Regler, som blev givet af det Ministerium, der sad i 1909—10.

Det ærede Medlem sagde spørgende: Er Tjenestemændene mon blevet afvist? og da jeg dertil fra min Plads svarede Nej, tog det ærede Medlem med den Færdighed, han fra Folkemøder har i at optage Afbrydelser.... (Klaus Berntsen: Som jeg har lært af den højtærede Minister).... Jeg skal gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at naar De afbryder det ærede Medlem for Assens-Kredsen, saa gør De ham den største Tjeneste, De overhovedet kan gøre ham. At føre en Tankegang helt til Ende kan mange Gange være vanskeligt selv for en øvet Taler, men en Afbrydelse vil en Mand, der er saa veltalende og fra Folkemøder saa øvet, altid være i Stand til at benytte til sin Fordel. Da det ærede Medlem spurgte ud i Luften: Er Tjenestemændene blevet afvist? — dette her var nemlig kun en Digression —, svarede jeg fra min Plads: Nej! hvortil det ærede Medlem bemærkede: Men Finansministeren føler sig truffet, siden han afbryder mig. Tænk nu, fordi jeg siger til det ærede Medlem, at Tjenestemændene ikke er blevet afvist, skal jeg føle mig truffet af Bebrejdelsen for at have afvist Tjenestemændene. Det er god Skik fra Folkemøderne. Det ærede Medlem taler om, at man ikke skal glemme den gode danske Skik fra Folkemøderne, at Modstanderne mødes. Det ærede Medlem har ikke glemt sin gamle Praksis. Det er mange Herrens Aar siden, vi traf hinanden paa Folkemøder, det er vel saadant noget som 35 Aar siden... (Klaus Berntsen: Jeg husker det endnu!). Jeg husker det ogsaa. Det ærede Medlem skal for Resten ikke afbryde mig.

Men jeg vender tilbage til det, der er mere alvorligt end det ærede Medlems Udtalelser. Tjenestemændene søgte den Forhandling, de havde Ret til, og selvfølgelig er de ingen Sinde blevet afvist af mig. Det